

Núria Graham: «Encara cal fer accions especials per donar visibilitat a les dones»

Parlem amb la música osonenca, una de les protagonistes de l'exposició D'ONES

Núria Graham | Michal Novak

El rock i el punk esclaten als carrers com himnes de rebel·lia. Són les veus de **Janis Joplin** i **Tina Turner**, la duresa de **Suzi Quatro** i **Siouxsie and The Banshees**, el rock d'**Annie Lennox** i **Chrissie Hynde** i les òrbites de **Patti Smith** i **PJ Harvey**. Però, a qui fan por les catalanes? Del boom del 'rock català' sorgeixen Lupe Villar (**Sangtraït**), Montse Llaràs (**Bars**) o Maria Salla (**U-tòpics**), al costat d'altres bandes pioneres com **Fromheadto toe** i **Draps Bruts**, i punks com Esther Vallès, que va escriure la seminal "Ciutat podrida" per a **La Banda Trapera del Río**.

Una contundent herència recollida ara per **Les Sueques** i **Mourn**, propulsada per l'energia de **Mariona Aupí**, **Maika Makovski**, **Núria Graham** i tantes altres. Perquè abans que tot exploti cal prendre i ocupar els escenaris. Recuperem l'entrevista a Bad Gyal inclosa a l'**Enderrock 268**, número especial dedicat a l'exposició D'ONES: (R)evolució de les dones en la música, que podeu trobar al Palau Robert de Barcelona fins al 23 d'abril de 2018.

Vas començar la carrera l'any 2013, encara adolescent.

Sí, tenia 16 anys, i ara sortirà el segon àlbum, *Does It Ring a Bell?* (El Segell del Primavera, 2017). Vaig debutar amb *Bird Eyes* (ESP, 2015), i enmig també he fet un parell de maquetes, *In the Cave* (ESP, 2016) i *First Tracks* (Lizardqueen Music, 2013).

Què ha tingut més ressò i què t'agrada més de la teva obra?

El que ha tingut més vendes i repercussió és el més vell i que menys em representa ara mateix. Per això segueixo fent noves cançons, per poder anar-me renovant. Estic orgullosa de l'últim disc, i sobretot del videoclip "Cloud Fifteen".

Com et sents tractada pels mitjans de comunicació?

Estic extremadament contenta de les últimes crítiques, com el titular de *La Vanguardia* del Mercat de Música Viva, "El mercat de la **Núria Graham**", o l'aparició al *Telenotícies*. Sóc la primera que em sorprèn! Sóc jo? Després dels nervis que he passat s'agraeix que la rebuda sigui bona, i em dona ànims per treballar més fort.

Què et diferencia dins l'Osona Sound, des de Duble Buble fins a Joana Serrat?

Cadascú, segons les influències i el que ha escoltat, segueix un camí. Jo com que sóc d'una família d'origen irlandès, no he escoltat gaire 'rock català', per exemple. Si canto en anglès és perquè és la música que més he mamat. M'interessa des de l'africana fins al jazz o el flamenc. He rebut influències d'arreu i tampoc sabia definir el meu estil perquè sempre vull aprendre.

La teva etapa de formació encara no està superada?

L'etapa de descobriment estilístic no la superaré mai perquè com a artista cal aprendre sempre coses noves sobretot. No em trobaré mai totalment, perquè tothom passa la vida mirant a veure qui és.

Quina feina queda per fer a les dones de la música?

Molta, tot i que cadascú és un món diferent. La indústria i els músics hem de lluitar junts per aconseguir la normalitat. Encara cal escriure articles i fer accions especials per donar visió a les dones. No hauria de ser així però és necessari perquè sinó se'ls restaria importància. Hi ha molts referents de dones, sobretot de cantants, però igualment caldria confiar en una tècnica de so o en una dona que mescla un disc, igual que si fos un home.